

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

30.10.2022 – Uskonpuhdistuksen muistopäivä

Uskon perustus

Tekstit

Psalmi

Ps. 46:2 – 8

1. lukukappale

Jer. 3:14 – 15

2. lukukappale

Room. 1:16 – 17

Evankeliumi

Joh. 4:46 – 53

Esirukouksissamme: Leena, Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 1.11.

klo 14.00

Kammari **Impola**

klo 19.00

Eng. Raamattupiiri **Zoom**

Ke 2.11.

klo 10 – 1

Kahvitauko **Regent St.**

To 3.11.

klo 18.30

Raamattupiiri **Zoom**

Su 6.11.

klo 10.00

Messu † Pyhäinpäivä **Voima**

klo 14.00

Engl. jumalanpalvelus † All Saints Day **Regent St.**

Psalmi: Ps. 46:2 – 8

Jumala on turvamme ja linnamme, auttajamme hädän hetkellä. Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy, vaikka vuoret vaipuvat merten syvyyksiin. Meret pauhaavat ja kuohuvat, vuoret vapisevat Jumalan suuruuden edessä. (*sela*) Virta ja kaikki sen haarat ilahduttavat Jumalan kaupunkia, Korkeimman pyhiä asuinsijoja. Jumala on kaupunkinsa keskellä, kaupunki ei järky. Hän auttaa sitä, kun aamu valkenee. Kansojen meri kuohuu, valtakunnat horjuvat, maa järkkyy hänen äänestään. Herra Sebaot on kanssamme, Jaakobin Jumala on turvamme. (*sela*)

1. lukukappale: Jer. 3:14 – 15

”Palatkaa takaisin, te luopuneet lapset!” sanoo Herra. ”Minä otan teidät jälleen omikseni. Minä kokoan teidät kaikki ja tuon Siioniin – vaikka teitä olisi vain yksi joka kaupungissa ja kaksi joka kansan keskellä. Minä annan teille mieleni mukaiset paimenet, ja he johtavat teitä viisaasti ja taitavasti.

2. lukukappale: Room. 1:16 – 17

Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, sitten myös kreikkalaisille. Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon. Onhan kirjoitettu: ”Uskosta vanhurskas saa elää.”

Evankeliumi: Joh. 4:46 – 53

Kapernaumissa oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana. Kuultuaan Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan hän lähti Jeesuksen luo ja pyysi, että tämä tulisi parantamaan pojan, joka oli kuolemaisillaan. Jeesus sanoi hänelle: ”Te ette usko, ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä.” Mutta virkamies pyysi: ”Herra, tule, ennen kuin poikani kuolee.” Silloin Jeesus sanoi: ”Mene kotiisi.

Poikasi elää.” Mies uskoi, mitä Jeesus hänelle sanoi, ja lähti. Jo kesken matkan tulivat hänen palvelijansa häntä vastaan ja kertoivat pojan parantuneen. Mies kysyi heiltä, mihin aikaan poika oli alkanut toipua, ja he sanoivat: ”Eilen seitsemännellä tunnilla kuume hellitti.” Silloin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut juuri silloin, kun Jeesus sanoi hänelle: ”Poikasi elää”, ja hän ja koko hänen talonsa väki uskoivat Jeesukseen.

Saarna Pastori Johanna Porkola

Reformaatio alkoi lähes kuin salama kirkaalta taivaalta. Kesällä 1505 nuori lakitieteen opiskelija Martti Luther oli matkalla saksalaisen Stotternheimin läpi, kun lähellä iski salama, jonka synnyttämä ilmanpaine paiskasi Lutherin maahan. Hän huusi kauhuissaan apuun Pyhää Annaa (neitsyt Marian äitiä) ja lupasi mennä luostariin. Luther piti lupauksensa ja meni ensi tilassa Erfurtin augustinolaisuostariin opiskellakseen siellä papiksi. Aluksi Luther oli yhtä mieltä katolisen kirkon kanssa ja hyvin ankara itselleen kutsumuksessaan. Olihan hän katolisen kirkon kasvatti. Luther oli pakkomielteinen syntiensä suhteen. Haki synninpäästöä rippi-isältään alituisesti. Hän alkoi kuitenkin ymmärtää kristinuskon eri tavalla kuin mitä katolinen silloin kirkko opetti. Avuksi tuli mm. Roomalaikirjeen kohta:

Room 3: 21-24 Nyt Jumala on kuitenkin laista riippumatta tuonut ilmi vanhurskautensa, josta laki ja profeetat todistavat. Tämä Jumalan vanhurskaus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen saavat omakseen kaikki, jotka uskovat. Kaikki ovat samassa asemassa, sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta, mutta saavat hänen armostaan lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus Jeesus on lunastanut heidät vapaiksi.

Martti Luther vastusti erityisesti katolisen kirkon niin sanottuja anekirjeitä. Ostamalla aneen kirkolta katoliset saattoivat vapautua synneistään ja päästä nopeammin kiirastulesta. Mitä enemmän ihminen maksoi, sitä vähemmän aikaa hänen sielunsa piti kärvistellä kiirastulesta ennen taivaaseen pääsyä. Anekaupan periaate oli: ”Kun raha kirstuun kilahtaa, sielu taivaaseen vilahtaa”. Katolisen kirkon käymä anekauppa sai Martti Lutherin laatimaan 95 teesiään, jotka sisälsivät suoraa kritiikkiä Euroopan katolista kirkkoa kohtaan. Luther kirjoitti teeseissään muun muassa, että synneistä vapautui noudattamalla Raamatussa kerrottua Jumalan sanaa – ei täyttämällä pappien taskuja kullalla, tai ”Paavi ei voi millään muulla tavalla antaa anteeksi syntivelkaa kuin siten, että hän julistaa ja vakuuttaa Jumalan antaneen sen anteeksi.” Kaikkien pyhien päivän aattona 31. lokakuuta 1517 Luther kertoman mukaan naulasi teesinsä Wittenbergin kirkon oveen. Johann Gutenbergin ja tämän keksimän kirjapainotaidon ansioista, nuo 95 teesiä levisivät käännettyinä nopeasti kaikkialle Eurooppaan.

Seuraavina vuosikymmeninä katolisen kirkon ja erityisesti sen paavin ja pappien vastustus kasvoi kaikkialla Euroopassa. On tärkeää huomata, että Luther ei nähnyt itseään perustamassa uutta kirkkoa, Luther halusi uudistaa, palata lähteille. Rooman kirkko järjestäytyi siksi Katoliseksi kirkoksi jonka me tunnemme tänään, suurilta osin vasta Lutherin kuoleman jälkeen. Lutherin ajatukset ja roomalaiskatolisen kirkon ajattelu, ovat lähentyneet merkittävästi viime vuosina.

Suomi oli 1500-luvulla osa Ruotsia. Kirkollisestikin se kuului Ruotsiin, vaikka sillä oli oma Turun hiippakuntansa. Uskonpuhdistus levisi Suomeen yhtäältä Tukholmasta Turkuun ja toisaalta Tallinnasta Viipuriin Hans-kaupan vuoksi. Kaikki Ruotsissa toteutetut kirkolliset uudistukset koskivat ainakin periaatteessa myös Suomea. Siksi myös Suomen kirkot menettivät suuren osan omaisuudestaan ja kirkollisista esineistään kruunulle. Ensimmäisenä uskonpuhdistuksen airueena Suomessa on pidetty Pietari Särkilahtena, joka palasi vuonna 1524 opintomatkaltaan Saksasta. Siis vain 7 vuotta myöhemmin kun Luther julkaisi teesinsä. Särkilahti julisti ilmeisesti ensimmäisenä Suomessa evankeliumia uskonpuhdistuksen mukaisesti. Yksi Reformaation kantava idea oli palata takaisin lähteille. Raamattu nähtiin lähteenä josta virtasi puhdasta oppia. Siksi meillä kirkossa saarnataan, pyritään pysymään Raamatun sanassa, eli opetetaan, julistetaan sen päivän evankeliumista.

Tämän sunnuntain teksti antaa meille luvan mennä kaiken hätämme kanssa Jeesuksen luo. Usko on Jeesuksen luo tulemista. Miten ja milloin hän vastaa meidän hätäämme, jää hänen päätettäväkseen. Me emme voi mitään ottaa, ellei meille anneta. Mutta Kristuksen luo on lupa mennä joka asiassa. Niin kuninkaan virkamieskin teki. Virkamies ei ollut tavannut Jeesusta koskaan, tällainen ajatus tekstistä syntyy. Hän uskoi näkemättä. Usko on luterilaisuudessa ymmärretty ensi sijassa tekojen vastakohtana. Tekstissä usko on kuitenkin myös kokemisen vastakohta. Meillä on suuri tarve saada uskollemme tukea ulkoisista merkeistä tai sisäisistä tuntemuksista. Pelkkä sanaan uskominen tuntuu vaikealta. Ja kuitenkin tuo Jeesuksen huudahdus "Te ette usko, ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä" kehoittaa meitä uskomaan näkemättä. Virkamieskin sai ainoastaan sanan Herralta, kun hän lähti kotiinsa, ei mitään muuta. Oliko virkamies luottavainen? Hän lähtee matkaan pelkän sanan varassa. Usko muuttui näkemiseksi vasta myöhemmin. Tässä on elävä kuva uskossa vaeltamisesta. Usko ja tunne ovat eri asioista. Me luulemme, että kun meillä on vaikkapa hyvä tunne, niin usko on vahva. Tähän tunnelataukseen erilaiset hengelliset liikkeet panostavat. Toisaalta, vaikka meillä olisi asiat huonosti ja emme tunne uskovamme, olemmekin täysin Jumalan ja uskon varassa. Tällaista aaltoliikettä se elämä on.

Eräs luterilaiseen uskonnäkemykseen liittyvä asia tekstin pohjalta nousee, että sana luo sen, mistä se puhuu. Jeesus sanoi virkamiehelle: "Mene kotiisi. Poikasi elää." Sitten mies lähti matkaan. Matka oli ilmeisen pitkä, palvelijaan törmätään vasta seuraavana päivänä. Hätä on ollut suuri, varmaan ymmärrät. Kun mies tapasi palvelijansa ja kuuli suurta huojennusta tuoneen uutisen, kävi ilmi eräs huomionarvoinen seikka: Poika oli parantunut samalla hetkellä, kun Jeesus oli sanonut hänelle "Poikasi elää". Jeesuksen sana oli ja on uutta elämää luovaa sana. Sana ei tänäänkään ainoastaan puhu elämästä, vaan se luo sitä. Sana ei ainoastaan puhu uskosta, vaan se synnyttää sen. Sana ei ainoastaan kerro historiallisesta Jeesuksesta, vaan se tuo ylös nousseen meidän sydämiimme. Sana on elävää ja voimallista. Sana on totta, jonka usko vain voi todistaa.

Evankeliumin pohjalta voidaan puhua uskon syvenemisestä ja kasvusta. Jakeessa 53 todetaan, että pojan paranemisen jälkeen "hän ja koko hänen talonsa väki uskoivat Jeesukseen." Miehellä oli ollut uskon kipinä, vai oliko se pelkkä epätoivo, joka oli saanut hänet hädässään etsiytymään Jeesuksen luo. Muut vaihtoehdot olivat jo katsotut. Jeesus oli viimeinen oljenkorsi. Miehen uskosta puhutaan kuitenkin vasta perikoopin lopussa. Jotain oli tapahtunut, kun Herran kanssa oltiin tekemisissä. Usko syntyy ja syvenee elämän kamppailuissa. Näin voi tapahtua myös silloin, kun Jeesuksen vastaus on toisenlainen kuin on toivottu. Tällöin se kaikista suurin ihme on, että ihmisessä silti syntyy usko, vaikkei hän näekään tunnustekoja ja ihmeitä. Mutta sielu saa rauhan ja levon Jeesuksessa.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury